

Tema 7:

Vocació - Nova relació

*Copsar la bellesa del
misteri de Déu,
com Maria*

COPSAR LA BELLES DEL MISTERI DE DÉU COM MARIA.

Cridats a manifestar el rostre Marià de l'Església.

INTRODUCCIÓ

Germans, laics i laiques – en nova relació tenim les mans i el cor ple a vessar, per les vides de les nenes, nens i joves per tal d'aportar el Rostre Marià a la construcció de l'Església, Poble de Déu.

Aquest camí vers la Segona Assemblea Internacional de la Missió, és una bona oportunitat per veure, revisar la nostra forma de ser Església i redescobrir la pròpia identitat eclesial – marcada pel nostre estil - i a la qual hi som cridats:

"...les actituds de Maria que volem assumir a les nostres vides es converteixen en presència dels rostre matern de Déu" (XIX Capítol General).

"Nosaltres, com maristes, som convidats a "manifestar" de manera original i específica, la presència de Maria a la vida de l'Església i dels homes" (Ens va donar el nom de Maria, Gmà. Emili).

EXPERIÈNCIA DE VIDA

Carta de d'una catequista d'un barri d'Argentina, on comenta la construcció d'una Plaça, i la mà de pintura la que van rentar la cara del Centre de Salut. Per commemorar la fi d'aquestes activitats es va celebrar una Missa i la festa amb la participació dels veïns i joves dels col·legis, de les comunitats d'inserció i dels centres comunitaris maristes que hi van col·laborar. En acabat, van compartir els jocs amb els nens i joves i van participar a la catequesi.

"La nostra comunitat vol agrair a tots els joves maristes de diferents edats i llocs que són aquí, perquè van escollir el SERVEI entre les diferents propostes que la nostra societat els hi ofereix. Gràcies per aquest bonic gest d'estar entre nosaltres i compartir el nostre estimat barri, I sí, el nostre barri és humil, tenim pobresa i les problemàtiques que ens toquen ens fan mal. Per això sentim com una carícia de Déu aquests gest gratuït, el compartir dels veïns i l'alegria que vivim entre tots. La nostra Diòcesi està de festa perquè hem avançat en un dels més grans desafiaments que hem d'afrontar com església missionera: sortir a l'encontre dels joves als seus propis espais amb un amor perseverant i pacient, des de l'Evangeli; i la possibilitat de trobar-nos amb Jesús com aquell qui omple de sentir les seves vides

Volem que sapiguen que a partir del tot allò de bo que vàrem fer entre tots, vosaltres ens vàreu encomanar la força i l'ànim. Ens espera el compromís de tenir cura del que tenim i el que som com a comunitat. Moltes gràcies per la vostra presència. Amén".

Compartiu alguna experiència de les vostres comunitats que siguin testimoniatge de l'Església amb Rostre Marià i que ens reforcen la nostra vocació marista.

LECTURA CREIENT

“Maria inspirà en els primers maristes una nova visió de ser Església que era el reflex de la dels primers cristians...” (*Aigua de la Roca, 114*).

1. Convidem a cadascú a escollir fotografies o dibuixos (que es troben sobre d'una manta o d'una taula) i que ens mostren cares o característiques de l'Església de Rostre Marià i d'allò que significa viure-la en clau de nova relació – com a germans i germanes -.
2. Posem en comú allò que sentim en mirar les fotografies o els dibuixos que hem triat.
3. Sugerim llegir alguns documents maristes – o bé d'altre que el grup pugui escollir – que animin la reflexió de les nostres experiències com a esdeveniments vitals a la nostra vocació i missió:

DE LA CIRCULAR “ENS VA DONAR EL NOM DE MARIA”:

Icona de la Visitació: Església del davantal

- Església del servei, la solidaritat i la justícia.
- Església de la sorpresa: “la seva visió del món i de la vida ja no tornarà mai a ser com abans
- Amb una presència fortament significativa enmig dels nens i joves pobres.
- Amb una presència compromesa per la defensa dels drets dels nens i joves mitjançant el nostre servei educatiu.

Icona de Pentecosta: Església, font del poble.

- Església de la vida comunitària, on les seves comunitats són llocs vius per assadollar la set i compartir amb els altres. On es digui: “mireu com s'estimen”.
- Un lloc on els nens i els joves siguin protagonistes i hi trobin espais i models visibles per a dur a terme el somni de Jesús: construir el Regne, una societat alternativa.
- Un cor de mare, que no deixa mai ningú abandonat.

Icona de l'Anunciació: Església de la bellesa que salvarà el món.

- Església de l'apertura a l'Esperit. De pregària senzilla. Inserida a la vida quotidiana i amb temps per a la contemplació.
- Església que promou la sensibilitat i l'apertura davant la bellesa del silenci, de l'esglai, de la gratuïtat. Que copsar la bellesa del misteri de Déu.
- Església que prega i obre el seu cor a les persones i als esdeveniments, deixant-se tocar per ells en i com Maria discerneix les petjades de Déu.

DOCUMENT MISSIÓ EDUCATIVA MARISTA (MEM):

34. “L'arrel del que entenem per missió compartida, i com a conseqüència, de les seves expressions concretes en la nostra tasca, es troba en la manera en la qual l'Església s'entén a si mateixa avui com a comunió missionera...”

37. El carisma que hem heretat de Marcel·lí ens fa viure l'amor que Jesús i Maria tenen per a cadascú personalment, ens porta a sentir-nos receptius i sensibles davant les necessitats del nostre temps, i a professar un sincer amor als joves, especialment als qui més en cal.

41. Ens animem els uns als altres a créixer en fidelitat al carisma, descobrint nous aspectes de la seva riquesa espiritual i del seu dinamisme per l'apostolat. Les dones que estan entre nosaltres aporten una perspectiva nova i facetes diferents del carisma de Marcel·lí, i allò que significa per a nosaltres avui.

52. La nostra manera de compartir la missió en un esperit d'autèntica comunió és, en ella mateixa, un signe de la Bona Notícia per a la nostra Església, pel nostre món i els joves a qui servim. Junts cerquem ser creativament fidels al carisma de Marcel·lí Champagnat, sensibles als signes dels temps vistos des de la llum de l'Evangeli.

DOCUMENT AIGUA DE LA ROCA

Espiritualitat Marista que brolla de la tradició de Marcel·lí Champagnat:

75. “Com Maria, que guardava i meditava les coses en el seu cor, mantenim una atenció contínua als signes dels temps, a les crides de l'Església i a les necessitats de la Joventut. D'aquesta manera comprem el sentit sacramental dels esdeveniments, persones i coses, que es converteixen en lloc de comunió amb Déu ...”

83. La nostra pregària comunitària ens ofereix l'oportunitat de compartir en la fe allò que vivim en la nostra missió. La presència de cadascú ajuda a crear un sentit de comunió que ens permet portar a la pregària els nostres somnis, guanys, lluites, experiències personals i projectes comunitaris o familiars...””Creem espais comuns que ens permetin experimentar i celebrar l'orientació que Maria dóna a les nostres vides””.

107. La vida en comú ens dóna suport i en desafia a ser una comunitat de missió. Escoltem les crides de Déu que sorgeixen a través de la nostra vida compartida i junts discernim la nostra resposta. Fonamentats en una comú confiança en Déu, oferim les nostres vides en servei. A l'apostolat, tal com Jesús, ens partim i en donem als nostres germans i germanes. Veritablement, som pa de vida pels altres, com Jesús n'ha estat per nosaltres.

128. El nostre carisma marista ens urgeix a parar l'orella a les crides del nostre temps, i als anhels i preocupacions de la gent, especialment dels joves. Més enllà dels límits culturals i religiosos, cerquem la mateixa dignitat per a tothom: drets humans, justícia, pau i gaudir equitativament i responsable de la riquesa del planeta.

CRIDES PERSONALS I COMUNITÀRIES

Després d'haver escoltat des del cor les experiències comunitàries, la mirada sobre les fotografies que descriuen la nostra vivència personal i la lectura profunda dels documents, en diàleg en comú, ens preguntem:

1. Quins signes de l'Esperit, quina brotada nova de vitalitat a l'Església del Rostre Marià sento que hauria de cuidar i animar en aquest camí?
2. Quins canvis ens cal seguir animant – en els aspectes personals i comunitari- per donar suport a l'Església del Rostre Marià?
3. Quines “terres noves” – per l'Església del rostre marià – veiem a l'horitzó de la nostra vocació i a l'horitzó de la nostra obra marista?

CELEBRACIÓ

- Continuem asseguts al voltant de la mateixa taula i hi ubiquem símbols que expressen allò que hem viscut durant la jornada (les tres icones, Documents, Llum, l'Evangelí, Plantes...).
- Fem silenci i connectem la nostra interioritat per escoltar allò que hi ressona del que hem viscut en aquesta trobada.

- Compartim el que ressona als nostres amics i amigues. Cantem.
- Llegim el text de les Bodes de Canà (Jn. 2, 1-12) i descobrim el sentit de ser animadors d'una Església de Rostre Marià segons les actituds de Jesús i de Maria com a primers animadors.
- Oferim les fotografies i dibuixos que vàrem triat al començament i que ens han reflectit durant tota la trobada.
- Llegim en veu alta –com a ressons- frases del nostre document “Al voltant de la mateixa taula”, repartides entre tots els participants, que sonen en el cor de la comunitat, com a cridats a continuar construint l'Església amb Rostre Marià.
- Invoquem la Bona Mare i Marcel·lí, demanant a Déu benediccions per a tothom
- Ens acomiadem amb una abraçada i cantant.

“Germà: comptem amb tu... viu generosament el do de la teva vida... la donació de la teva vida a Déu ajudarà a transformar el món dels nens... camina de pressa amb un cor nou per a un món nou.

A tu, laic i laica marista que en el teu cor desitges viure la plenitud del teu baptisme en el carisma de Marcel·lí Champagnat. Caminem junts! (XXI Capítol General)

Anima't a caminar per les noves terres fins als dos-cents anys de vida marista!

